

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi:

1. konsekwencje dla postępowania w sprawie awansu za 2004 r. zafałszowania jego sprawozdania z oceny dotyczącej postępowania za 2003 r.,
2. naruszenie zasad pewności prawnej w stosunku do personelu, równości traktowania urzędników i dobrej administracji przy stosowaniu wobec skarżącego nowego systemu oceny opracowanego przez pozwanego,
3. okoliczność, że jedna z jego koleżanek została jego zdaniem bezprawnie poproszona o sprawowanie tymczasowo funkcji przełożonego,
4. okoliczność, że jeden z jego przełożonych sprawował jego zdaniem swą funkcję niezgodnie z prawem,
5. brak nieskazitelności jego przełożonego,
6. szereg nadużyć władzy i naruszenie traktatu.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2006 r. — Lebedef-Caponi przeciwko Komisji

(Sprawa F-50/06)

(2006/C 154/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luksemburg) [Przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącej za okres od 01.07.2001 r. do 31.12.2002 r.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów dotyczących:

- pierwszy, naruszenia art. 26 regulaminu pracowniczego,
- drugi, naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego,
- trzeci, naruszenia zasady zakazu arbitralnego postępowania i zasady zakazu nadużycia władzy, jak również naruszenia obowiązku uzasadnienia;

- czwarty, naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasady „patere legem quam ipse fecisti”,
- piąty, naruszenia obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Gualtieri przeciwko Komisji

(Sprawa F-53/06)

(2006/C 154/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Claudia Gualtieri (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: P. Gualtieri et M. Gualtieri, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji z dnia 30 stycznia 2006 r., którą dyrektor generalny ds. personelu i administracji oddalił zażalenie R/783/05, wpisane do rejestru w dniu 17 października 2005 r., zmierzające do uchylenia decyzji doręczonej w dniu 5 września 2005 r., którą to decyzją oddalono wniosek skarżącej o przyznanie diety dziennej w pełnej wysokości;
- uchylenie decyzji doręczonej w dniu 5 września 2005 r.;
- stwierdzenie nieważności wszystkich comiesięcznych pism pozwanej dotyczących wysokości diety;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej diet dziennych i dodatków miesięcznych przewidzianych w decyzji Komisji w sprawie oddelegowanych ekspertów krajowych za okres od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2005 r.;
- subsydiarnie, zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej ww. diet i dodatków począwszy od dnia 2 lutego 2005 r., to jest daty faktycznej separacji skarżącej i jej małżonka oraz ustania wspólnego pożycia, a jeszcze bardziej subsydiarnie, od dnia 4 lipca 2005 r., to jest daty złożenia ugody rozwodowej w sądzie w Brukseli, aż do dnia 31 grudnia 2005 r.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która jest ekspertem krajowym oddelegowanym przy Komisji, podważa ważność zmniejszenia diety dziennej do wysokości 25 % pełnej kwoty przewidzianej w przepisach dotyczących oddelegowanych ekspertów krajowych, jak również niewypłacenie jej dodatku miesięcznego wprowadzonego tymi samymi przepisami.

Podnosząc, że pisma poprzedzające objęcie stanowiska wskazywały wprost na pełną kwotę diety i dodatku, które mają charakter wynagrodzenia, i to po oświadczeniu przez skarżącą, że pozostaje w związku małżeńskim z urzędnikiem Unii Europejskiej zamieszkałym w Brukseli. Dodaje, że treść stosunku pracy została określona na tej podstawie w dniu 7 stycznia 2004 r. i warunki finansowe nie mogły zostać jednostronnie zmienione.

Powołując się również na art. 241 WE, kwestionuje ważność art. 20 ust. 3 decyzji dotyczącej oddelegowanych ekspertów krajowych. Przepis ten jej zdaniem powoduje po pierwsze dyskryminację członków formalnej rodziny w porównaniu z osobami, które zdecydowały się na pozostawanie w związku nieformalnym. Po drugie, powoduje różnicę w traktowaniu nie pozwalając skarżącej na otrzymywanie dodatków do wynagrodzenia w takim samym stopniu jak inni oddelegowani eksperci krajowi, niezależnie od tego, czy pozostają w związku małżeńskim, czy nie. Kwestionowany przepis jest w jej opinii sprzeczny z europejską konwencją praw człowieka, artykułami 2, 3, 13 i 141 WE oraz dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19 lipca 2000, str.22

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2006 r. — Davis i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa F-54/06)

(2006/C 154/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: John Davis (Bolton, Zjednoczone Królestwo), Svend Mikkelsen (Sabro, Dania), Dorrit Pedersen (Kopenhaga, Dania) i Margareta Strandberg (Axminster, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— uchylenie decyzji Rady w sprawie określenia praw skarżących do emerytury, zgodnie z którą część ich praw nabytych przed dniem 30 kwietnia 2004 r. nie została poddana współczynnikowi korygującemu a współczynnik korygujący zastosowany względem tej części ich praw nabytych przed dniem 30 kwietnia 2004 r. jest inny aniżeli współczynnik stosowany względem wynagrodzenia funkcjonariuszy pełniących służbę w Zjednoczonym Królestwie i Danii;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, byli urzędnicy Wspólnot Europejskich, zamieszkujący w Zjednoczonym Królestwie i Danii, zostali przeniesieni w stan spoczynku po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą bezprawność art. 82 regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 3 i art. 3 ust. 5 załącznika XI do tego regulaminu oraz art. 20 załącznika XIII do tego regulaminu, które weszły w życie w dniu 1 maja 2004 r.

Skarżący podnoszą również naruszenie zasad równego traktowania i niedyskryminacji, ponieważ na skutek zastosowania ww. przepisów urzędnicy przeniesieni w stan spoczynku po dniu 1 maja 2004 r. nie korzystają z gwarancji tej samej siły nabywczej jak związana z ich miejscem zamieszkania. Ponadto urzędnicy ci, otrzymując to samo wynagrodzenie, nie korzystają z tej samej siły nabywczej, co urzędnicy będący w czynnej służbie, ich emerytura została poddana współczynnikowi korygującemu obliczonemu dla kraju, podczas gdy urzędnicy w czynnej służbie otrzymują wynagrodzenie poddane współczynnikowi korygującemu określonymu dla stolicy.

Ponadto skarżący podnoszą naruszenie praw przez nich nabytych oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ mogli oni oczekiwać, iż ich prawa do emerytury zostaną obliczone zgodnie z przepisami obowiązującymi w chwili rozpoczęcia przez nich służby i podczas prawie całej ich kariery.

W końcu skarżący podnoszą naruszenie zasad swobody przepływu osób oraz swobody wyboru miejsca zamieszkania, ponieważ niezastosowanie współczynnika korygującego względem całej kwoty ich emerytury nie gwarantuje im swobody wyboru centrum ich interesów, jeżeli nie chcą znaleźć się w sytuacji, w której są niejako ukarani obniżeniem siły nabywczej w porównaniu z urzędnikami zamieszkującymi w miejscach, gdzie koszty utrzymania są niższe.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2006 r. — de Albuquerque przeciwko Komisji

(Sprawa F-55/06)

(2006/C 154/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Augusto de Albuquerque (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: C. Mourato, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich